

ศจ.พงศศักดิ์ ปิ่นแก้ว

pinkawpongsak@gmail.com

การทรงเรียกของพระเจ้า ไม่ใช่เป็นการทรงเรียกแบบธรรมดาที่มนุษย์ทั่วไปใช้เรียกกันในขณะที่พบกันโดยบังเอิญ หรือเดินสวนกัน การทรงเรียกในที่นี้ได้มีการวางแผนเอาไว้ล่วงหน้าแล้ว

เป็นการจัดเตรียมที่มีระบบเป็นขั้นเป็นตอนซึ่งโดยมนุษย์ทั่วไปไม่อาจจะเข้าใจได้ในน้ำพระทัยของพระองค์ที่จะทรงเรียกใครคนใดคนหนึ่งให้เข้ามาสู่การปรนนิบัติรับใช้พระองค์ เราอาจจะเรียกใครก็ได้ให้เข้ามาสู่การทำงานที่เราได้วางเอาไว้โดยพินิจพิจารณาถึงความเหมาะสมในคนๆ นั้นว่าเหมาะกับงานที่เราได้วางเอาไว้หรือเปล่า หรืออาจจะเป็นคนที่เราได้กำหนดเอาไว้แล้วก็ได้แต่การทรงเรียกในที่นี้พระเจ้าทรงมีแผนการณ์ในชีวิตของแต่ละคนที่เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า

ไม่ใช่เฉพาะการเรียกให้เข้ามาผูกพันในวัตถุประสงค์ที่อัครอัครยสำหรับการเข้าไปสู่ชีวิตนิรันดร์ แต่เช่นเดียวกันเราก็มีเครื่องหมายของการทรงเรียกอยู่บนโลกนี้ทุกคน ใน 2 ทธ. 1:9 ได้กล่าวว่า “ผู้ทรงช่วยเราให้รอด และทรงให้เราเป็นผู้ใช้ของพระองค์ไม่ใช่เพราะเห็นแก่การดีที่เราได้กระทำ แต่เพราะเห็นแก่พระประสงค์ของพระองค์เอง และพระคุณซึ่งทรงประทานแก่เราในพระเยซูคริสต์ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์มานั้น”

เราจะพบว่า การทรงเรียกของพระองค์นั้นไม่ได้เห็นแก่ความดีงามที่เราได้กระทำ พระองค์ทรงประทานให้โดยพระคุณในพระเยซูคริสต์ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ คือก่อนที่พระองค์จะลงรากสร้างโลกใบนี้ขึ้นมาเสียอีก

และได้ทรงกำหนดเราเอาไว้แล้วตามขอบพระทัยหรือที่เรียกกันว่าก่อนที่เราจะเข้ามาอยู่ในครรภ์ของมารดา ก็ว่าได้ เพราะฉะนั้น การกำหนดตรงนี้เราจึงไม่เข้าใจในพระประสงค์ของพระองค์อย่างแน่นอน แต่เราทราบอย่างหนึ่งว่าพระองค์จะให้ผลอันดีในทุกสิ่ง โรม 8:28 “เรารู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” และในข้อที่ 30 ได้กล่าวว่า “และบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงตั้งไว้แล้วนั้น พระองค์ได้ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียกมานั้น พระองค์ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรม พระองค์ก็ทรงโปรดให้มีศักดิ์ศรีด้วย”

การทรงเรียกใน 4 ประการที่จะได้กล่าวในที่นี้คือ

1. พระเจ้าได้ทรงเรียกเรา

1.1 พระเจ้าได้ทรงเรียกเราจากรากฐานของโลก อฟ. 1:4-5 “ในพระเยซูคริสต์นั้นพระองค์ได้ทรงเลือกเราไว้ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก เพื่อเราจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิในสายพระเนตรของพระองค์”

“พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ด้วยความรักก่อนตามที่ขอบพระทัยพระองค์ให้เป็นบุตรโดยพระเยซูคริสต์”

อฟ. 2:10 “เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ประกอบ การดี ซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เรากระทำ”

1.2 ให้เราแยกออกมาจากระบบของโลก ออกมาจากความมืดสู่ความสว่างคือพระองค์ เข้ามาสู่แผนการณ์ที่ได้ กำหนดเอาไว้แล้วเพื่อให้ประกอบ การดี 1 ปด. 2:9 “แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกบริสุทธิ์ดี เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์

ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอัน
มหัศจรรย์ของพระองค์”

1.3 เพื่อทำให้วัตถุประสงค์ของพระองค์สำเร็จ 2ทธ.1:8-9 “อย่าละอายที่จะเป็นพยานฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า
ของเรา หรือฝ่ายตัวข้าพเจ้าที่ถูกจำจองอยู่เพราะเห็นแก่พระองค์ แต่จงมีส่วนในการยกลำบาก เพื่อเห็นแก่ข่าวประเสริฐ โดยอาศัยฤทธิ์เดชแห่งพระเจ้า”
“ผู้ทรงช่วยเราให้รอด และทรงให้เราเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ไม่ใช่เพราะเห็นแก่การดีที่เราได้กระทำ แต่เพราะเห็นแก่พระประสงค์ของพระองค์เอง
และพระคุณซึ่งทรงประทานแก่เรา ในพระเยซูคริสต์ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์มานั้น”
ฟป.3:14 “ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัย เพื่อจะได้รับรางวัลซึ่งในพระเยซูคริสต์พระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับ”

2. การทรงเรียกของเรากับโลก (โรม 1:1)

“เปาโล ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงเรียกให้เป็นอัครทูต และได้ทรงตั้งไว้ให้ประกาศข่าว
ประเสริฐของพระเจ้า”

ในการพรรณมาถึงการรับใช้ของท่านเอง อัครทูตเปาโล ได้ให้ตัวอย่างกับเราของการทรงเรียกบนผู้เชื่อทุกคน
จะมีหลักเกณฑ์อยู่ 3 ประการคือ

1. การทรงเรียกโดยทั่วๆ ไป “ทาสของพระคริสต์” พระเยซูได้จ่ายราคาที่สูงสำหรับเรา ด้วยชีวิตของ
พระองค์เอง 1 คร.7:22-23 “แต่ถึงอย่างไรก็ดีผู้ใดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียก เมื่อยังเป็นทาสอยู่
ผู้นั้นเป็นเสรีชนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ฝ่ายคนที่รับการทรงเรียกเมื่อเป็นเสรีชน คนนั้นเป็นทาสของพระคริสต์” “พระเจ้าทรงซื้อท่านด้วยราคาสูง
อย่าเข้าเป็นทาสของมนุษย์เลย” เมื่ออาจารย์เปาโล
เรียกตัวท่านเองว่า “ทาสแห่งพระเยซูคริสต์” ท่านได้ชี้ไปที่ความหมายค่อนข้างลึก โดยกิจวัตรของวัน
ของท่านถ้าผู้ทาสได้มาถึงเวลาเมื่อเขาได้รับการปลดปล่อย แต่เพราะว่าความรักที่มีต่อเจ้านายของเขาก็จะไม่ยอมรับต่อความอิสระเสรีนั้น หลังจากนั้น
เขาได้รับหมายสำคัญที่ผ่านเข้าไปในหูของเขา หมายสำคัญนี้คือ “รัก-ผู้ทาส” ต่อเจ้านายของเขาสำหรับชีวิต อพย.21:5-6 “ถ้าทาสนั้นมากล่าวเป็นที่เข้าใจชัดเจนว่า
ข้าพเจ้ารักนายและลูกเมียของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่อยากออกไปเป็นไทย” “ให้นายพาทาสนั้นไปเฝ้าพระเจ้า พาเขาไปที่ประตูหรือมัวงกบประตู
แล้วให้นายเจาะหูเขาด้วยเหล็กหมาด เขาก็จะอยู่ปรนนิบัตินายต่อไปจนชีวิตหาไม่” เฉลย15:16-17 “แต่ถ้าทาสนั้นจะกล่าวแก่ท่านว่า ข้าพเจ้าจะไม่ไปจากท่าน
เพราะเขารักท่านและครอบครัวของท่าน เพราะเขาอยู่กับท่านสบายดี” “จงเอาเหล็กแห่งใบหูของเขาให้ทะลุไปติดกับประตูเรือน ดังนี้
เขาจะเป็นทาสเด็ดขาดของท่าน ท่านจงกระทำเช่นนั้นแก่ทาสหญิงด้วย” อัครทูตเปาโล โดยการเลือก ประกาศโดยท่านเอง รัก-ผู้ทาสของพระเยซูคริสต์

2. การทรงเรียกเป็นพิเศษ “การทรงเรียกที่จะให้เป็นอัครทูต”

เหมือนกับอัครทูตเปาโล ที่มีกรทรงเรียกพิเศษบนชีวิตของท่าน เช่นเดียวกับผู้เชื่อทุกๆ คน
อ.เปาโล ได้ถูกเรียกให้เป็นอัครทูต แต่ก็มี ความแตกต่างกันมากมายในการทรงเรียกของคริสเตียนด้วย
กัน สิ่งที่พระเจ้าได้ทำมาเป็นพิเศษสำหรับเราที่ได้เปิดเผยต่อเราที่สำคัญคือ การแสวงหาพระประสงค์
ของพระองค์ โรม 12:3-8 “ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่ท่านทั้งหลายทุกคนโดยพระคุณซึ่งทรงประทานแก่
ข้าพเจ้าแล้วว่า อย่าคิดถือตัวเกินที่ตนควรจะคิดนั้น แต่จงคิดให้ถ่อมสุ่มสมกับขนาดความเชื่อที่พระ
เจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่ท่าน” “เพราะว่าในร่างกายอันเดียวนั้น เรามีอวัยวะหลายอย่าง และ
อวัยวะนั้นๆ มิได้มีหน้าที่เหมือนกันอันใด” “พวกเราผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์
และเป็นอวัยวะแก่กันและกันฉันนั้น” “และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกันตามพระคุณ ที่ได้
ประทานให้แก่เราคือ ถ้าเป็นการเผยพระวจนะ ก็จงเผยตามกำลังของความเชื่อ” “ถ้าเป็นการ

ปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน” “ถ้าเป็นการเตือนสติก็จงเตือนสติ ถ้าเป็นการบริจาคน ก็จงให้ด้วยใจกว้างขวาง ผู้ที่ครอบครอง ก็จงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จงแสดงด้วยใจยินดี”

3. การทรงเรียกโดยเฉพาะเจาะจง “แยกออกมาสู่ชาวประเสริฐ”

ในการทรงเรียกแต่ละครั้งเป็นพิเศษคือ การทรงเรียกโดยเฉพาะเจาะจง ดังตัวอย่าง เปโตร/เปาโล ทั้งสองซึ่งเป็นอัครทูต แต่คนหนึ่งเป็นอัครทูตของยิว และอีกคนหนึ่งต่อคนต่างชาติ โรม 11:13 “แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกท่านที่เป็นคนต่างชาติ เพราะข้าพเจ้าเป็นอัครทูตมายังพวกต่างชาติ ข้าพเจ้าจึงยกย่องพันธกิจรับใช้ของข้าพเจ้า” 1ทธ.2:7 “และสำหรับการนี้ข้าพเจ้าจึงได้ถูกตั้งไว้ให้เป็นผู้ประกาศและเป็นอัครทูต (ข้าพเจ้าพูดจริงไม่ปดเลย) และเป็นครูสอนความเชื่อและความจริงแก่คนต่างชาติ” เราก็คงเคลื่อนไปสู่การทรงเรียกพิเศษและโดยเฉพาะของเราเท่านั้น ดังนั้น เราก็คงกระทำตัวเราเองเป็น “รัก-ทาส” สำหรับเราจำต้องเรียนเป็นครั้งแรกในทั้งหมดคือ การอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระเยซูคริสต์ก่อน เราก็คงจะสามารถถูกใช้โดยพระองค์เอง มธ.28:18-19 “พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับเขาว่า ถูถนภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดีทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” “เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”

3-3. ทำไมพระองค์ถึงทรงเรียกเรา?

1. เพราะว่าคุณอยู่ภายใต้ความมืดมิด 1ยน.5:19 “เราทั้งหลายรู้ว่าเราเกิดจากพระเจ้า และชาวโลกทั้งสิ้นอยู่ใต้อาณาภพของมารร้าย”
2. เพราะว่าคุณคนหวักระหาย และอยู่ในความต้องการ มธ.9:36 “และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นประชาชนก็ทรงสงสารเขา ด้วยเขาถูกรังควานและไร้ที่พึ่ง คุณฝูงแกะไม่มีผู้เลี้ยง”

3. เพื่อพิสูจน์พระบัญชาของพระองค์ อฟ.3:10-11 “ประสงค์จะให้เทพผู้ครองและศักดิ์เทพในสวรรค์สถานรู้จักบัญชาอันซบซ่านของพระเจ้าทางคริสตจักร ณ บัดนี้” “ทั้งนี้ก็เป็นไปตามพระประสงค์นิรันดร์ของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จแล้วในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา”

4. เพราะว่าคุณนั้นสิ้น ยน.4:35 “ท่านทั้งหลายว่าอีกสี่เดือนจะถึงฤดูเกี่ยวข้าวมิใช่หรือ เราบอกท่านทั้งหลายว่า เหยหน้าขึ้นดุนาเถิด ว่าทุ่งนาเหลือองรอมถึงเวลาเกี่ยวแล้ว” ยน.9:4 “เราต้องกระทำพระราชกิจของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาเมื่อยังวันอยู่เมื่อถึงกลางคืนไม่มีผู้ใดทำงานได้”

4. อะไรเกิดขึ้นเมื่อเราถูกเรียก?

1. เราจะถูกสร้างโดยพระองค์ มธ.4:19 “พระองค์ตรัสกับเขาว่า จงตามเรามาเถิด และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา”
2. เราจะถูกสอนโดยพระองค์ ยน.14:26 “แต่องค์ผู้ช่วยคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระบิดาทรงใช้มาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง และจะให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว”
3. เราได้ถูกใช้โดยพระองค์ ยน.17:18 “พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาในโลกฉนี้ใด ข้าพระองค์ก็ใช้เขาไปในโลกฉนี้”

เมื่อพระเจ้าทรงเรียก พระองค์จะเข้ามาจัดการกับชีวิตของเราโดยตรง ดังตัวอย่างในพระคำทรงนี้คือ โมเสส

(ผู้เลี้ยงในถิ่นทุรกันดาร) “ไป, ปลอ่ยประชากรของเราให้เป็นอิสระ” อพย.3:1-12 ในข้อ 10-12 “เราจะใช้เจ้าไปเผ่าฟาโรห์ เพื่อจะได้พาประชากรของเราคือ คนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์” “ฝ่ายโมเสสจึงทูลพระเจ้าว่า ข้าพระองค์เป็นผู้ใดเล่า จึงจะไปเผ่าฟาโรห์ และนำคนอิสราเอลออกจากอียิปต์” “พระองค์จึงตรัสว่า เราจะอยู่กับเจ้าแน่ นี่เป็นหมายสำคัญให้เจ้ารู้ว่าเราใช้ให้เจ้าไป คือเมื่อเจ้านำประชากรออกจากอียิปต์แล้ว เจ้าทั้งหลายจะมานมัสการพระเจ้าบนภูเขานี้” พระองค์จะทรงกระทำทุกอย่างแทนเรา เราเป็นแต่เพียงภาชนะของพระองค์เท่านั้น ขอให้เรายอมและกระทำตามที่พระองค์ทรงตรัสให้เราทำ ดังเช่น ซามูเอล (เด็กรับใช้ในวัด) “จงตื่นขึ้น, พุดกับเรา” 1ซมอ.3:1-19 ในข้อ 8 พระเจ้าทรงเรียกซามูเอลครั้งที่สาม ข้อ 10,19 “และพระเจ้าเสด็จมาประทับยืนอยู่ ทรงเรียกอย่างครั้งก่อนๆ ว่า ซามูเอล ซามูเอลเอ๋ย และซามูเอลตอบว่า ขอตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่” “และซามูเอลก็เติบโตขึ้น และพระเจ้าทรงสถิตกับท่าน มีให้วาจาของท่านตกไปเปล่าแต่สักคำเดียว” ดังนั้น เมื่อเรายอมก็จะพบกับความยิ่งใหญ่ และการอัศจรรย์เกิดขึ้นกับชีวิตของเรา ใน ลก.5:27-28 “ภายหลังเหตุการณ์เหล่านั้น พระองค์ได้เสด็จออกไป และทรงเห็นคนเก็บภาษีคนหนึ่งชื่อเลวีนั่งอยู่ที่ด่านภาษี จึงตรัสกับเขาว่า จงตามเรามาเถิด” “เขาก็สละสิ่งสารพัดทั้ง ลูกขึ้นตามพระองค์ไป” ครับ เราจะตามพระองค์ไปจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก เพื่อพระราชกิจอันยิ่งใหญ่คือการนำวิญญาณจิตทุกดวงกลับคืนสู่อาณาจักรของพระองค์ที่ได้จัดเตรียมเอาไว้แล้วเบื้องบน อาเมน/